

Οι Χριστιανοί Αντβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας Πιστεύουν . . .

Η δεύτερη έλευση του Χριστού είναι η «μακαρία ελπίδα» της εκκλησίας, το αποκορύφωμα του ευαγγελίου. Η έλευση του Σωτήρα θα είναι κυριολεκτική, προσωπική, ορατή και παγκόσμια. Όταν θα επιστρέψει, οι δίκαιοι νεκροί θα αναστηθούν, και μαζί με τους δίκαιους ζώντες δοξασμένοι θα αρπαχθούν στον ουρανό, αλλά οι ασεβείς θα πεθάνουν. Η σχεδόν εκπλήρωση των περισσότερων προφητειών και η παρούσα κατάσταση του κόσμου δείχνουν ότι η έλευση του Χριστού επίκειται. Ο χρόνος αυτού του γεγονότος δεν έχει αποκαλυφθεί, και γι'αυτό μας δίνεται η παραίνεση να είμαστε έτοιμοι κάθε στιγμή.-

Βασικές Διδαχές, 24

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 24

Η ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ένα παιδάκι εμπιστεύθηκε στη μητέρα του καθώς πήγαινε για ύπνο: «Μανούλα, αισθάνομαι τόσο μόνο χωρίς το φίλο μου Ιησού! Πότε θα γυρίσει στη γη;»

Αυτό το παιδάκι δύσκολα μπορούσε να κατανοήσει ότι η επιθυμία της καρδούλας του ήταν η λαχτάρα των αιώνων. Τα τελευταία λόγια της Γραφής δίνουν την υπόσχεση της γρήγορης επιστροφής: «Ναι έρχομαι ταχέως.» Και ο Ιωάννης ο Αποκαλυπτής, ο πιστός σύντροφος του Ιησού, προσθέτει: «Αμήν. Ναι, έρχου, Κύριε Ιησού!» (Αποκ. κβ΄20).

Να δούμε τον Ιησού! Να ενωθούμε για πάντα μαζί Του, ο οποίος μας αγαπάει περισσότερο από ό,τι μπορούμε να φαντασθούμε! Να τελειώσουν όλα τα βάσανα της γης! Να χαιρόμαστε την αιωνιότητα μαζί με τους αγαπημένους μας αναστημένους που τώρα αναπαύονται! Καθόλου παράξενο που οι φίλοι του Χριστού περιμένουν αυτή την ημέρα από τότε που αναλήφθηκε.

Μια μέρα θα επιστρέψει, αν και για τους αγίους η επιστροφή Του θα είναι ένα αναπάντεχο ξάφνιασμα γιατί όλοι νυσταγμένοι κοιμούνται στη μακρόχρονη αναμονή. (Μαθ. κε΄5). «Εν τω μέσω δε της νυκτός» - στην πιο σκοτεινή ώρα της γης - ο Θεός θα εκδηλώσει τη δύναμή Του στο λαό Του. Η Βίβλος περιγράφει τα γεγονότα: «Εξήλθε φωνή μεγάλη από του ναού του ουρανού, από του θρόνου, λέγουσα, Ετελέσθη.» Αυτή η φωνή έσεισε τη γη, «και έγινε σεισμός μέγας, οποίος δεν έγινε αφού οι άνθρωποι υπήρξαν επί της γης.» (Αποκ. ις΄17,18). Τα βουνά τρέμουν, τα βράχια σκορπίζουν παντού, και όλη η γη ανασηκώνεται σαν τα-

24. Η δευτέρα παρουσία του Χριστού

ραγμένη θάλασσα. Η επιφάνειά της διασπάται «και αι πόλεις των εθνών έπεσον . . . και πάσα νήσος έφυγε, και τα όρη δεν ευρέθησαν.» (εδ. 19,20). «Και ο ουρανός απεχωρίσθη ως βιβλίον τετυλιγμένον, και παν όρος και νήσος εκινήθησαν εκ των τόπων αυτών.» (Αποκ. ζ´14).

Παρά το χάος που καλύπτει το φυσικό κόσμος, ο λαός του Θεού παίρνει θάρρος καθώς βλέπει «το σημείον του Υιού του ανθρώπου». (Ματθ. κδ´30). Καθώς Αυτός κατέρχεται «επί των νεφελών του ουρανού», κάθε μάτι βλέπει τον Άρχοντα της ζωής. Αυτή τη φορά έρχεται όχι ως «άνθρωπος θλίψεων», αλλά ως νικητής και κατακτητής να διεδικήσει τους δικούς Του. Αντί για ακάνθινο στεφάνι, φέρει διάδημα δόξας «και επί το ιμάτιον αυτού και επί τον μηρόν αυτού έχει γεγραμμένον το όνομα, ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΚΑΙ ΚΥΡΙΟΣ ΚΥΡΙΩΝ». (Αποκ. ιθ´12,16).

Κατά την έλευσή Του μεγάλη απογοήτευση καταλαμβάνει εκείνους οι οποίοι αρνήθηκαν να αναγνωρίσουν τον Ιησού ως Σωτήρα και Κύριο, και απέρριψαν στη ζωή τους τις απαιτήσεις του νόμου Του. Εκείνο που κάνει τους αρνητές της χάρις Του να αντιληφθούν την ενοχή τους, είναι η φωνή που τους παρακαλούσε υπομονητικά: «Επιστρέψατε, επιστρέψατε από των οδών ημών των πονηρών. Διά τί να αποθάνητε;» (Ίεζ. λγ´11). «Και οι βασιλείς της γης, και οι μεγιστάνες, και οι πλούσιοι, και οι χιλίαρχοι, και οι δυνατοί, και πας δούλος και πας ελεύθερος, έκρυσαν εαυτούς εις τα σπήλαια και εις τας πέτρας των ορέων, και λέγουσι προς τα όρη και προς τας πέτρας, Πέσετε εφ'ημάς, και κρύψατε ημάς από προσώπου του καθημένου επί του θρόνου, και από της οργής του Αρνίου. Διότι ήλθεν η ημέρα η μεγάλη της οργής αυτού, και τίς δύναται να σταθή;» (Αποκ. ζ´15-17).

Αλλά η χαρά εκείνων που Τον πρόσμεναν, επισκιάζει την απελπισία των ασεβών. Η έλευση του Λυτρωτή φέρνει την ένδοξη αποκορύφωση της ιστορίας του λαού του Θεού. Είναι η στιγμή της απελευθέρωσής τους. Με ρίγη χαράς αναφωνούν: «Ίδού, ούτος είναι ο Θεός ημών. Περιεμείναμεν

24. Η δευτέρα παρουσία του Χριστού

αυτόν και θέλει σώσει ημάς. Ούτος είναι ο Κύριος. Περιεμείναμεν αυτόν. Θέλομεν χαρή και ευφρανθή εν τη σωτηρία αυτού.» (Ησ. κε'9).

Καθώς πλησιάζει ο Ιησούς, καλεί τους κοιμώμενους αγίους από τον τάφο και με την εντολή Του οι άγγελοι «θέλουσι συνάξει τους εκλεκτούς αυτού εκ των τεσσάρων ανέμων, απ'άκρων ουρανών έως άκρων αυτών». (Ματθ. κδ'31). Σε όλον τον κόσμο οι δίκαιοι νεκροί ακούουν τη φωνή Του και εγείρονται από τους τάφους - υπέροχη στιγμή!

Τότε οι ζώντες δίκαιοι μεταμορφώνονται «εν μια στιγμή, εν ριπή οφθαλμού». (Α'Κορ. ιε'52). Ένδοξοι και με εξασφαλισμένη την αιωνιότητα μαζί με τους αναστηθέντες αγίους αρπάζονται να συναντήσουν τον Κύριό τους στον αέρα για να μείνουν μαζί Του αιώνια. (Α'Θεσ. δ'16,17).

Η Βεβαιότητα της Επιστροφής του Χριστού

Οι απόστολοι και οι πρώτοι Χριστιανοί θεωρούσαν την επιστροφή του Χριστού την «μακαρίαν ελπίδα». (Τίτ. β'13, Εβρ. θ'28). Περίμεναν όλες οι προφητείες και οι υποσχέσεις να εκπληρωθούν κατά τη Δευτέρα Παρουσία (Β'Πέτρ. γ'13, Ησ. ξε'17), διότι αυτός είναι ο μόνος σκοπός της χριστιανικής οδοιπορίας. Όσοι αγαπούν το Χριστό, προσβλέπουν με λαχτάρα στην ημέρα όπου θα δουν προσωπο με πρόσωπο να μετέχουν στη συντροφιά Του - και επίσης με τον Πατέρα, το Άγιο Πνεύμα και τους αγγέλους.

Η Μαρτυρία της Γραφής. Η βεβαιότητα της Δευτέρας Παρουσίας είναι ριζωμένη στην αξιοπιστία της Γραφής. Ακριβώς πριν πεθάνει, ο Ιησούς είπε στους μαθητές Του ότι θα επέστρεφε στον Πατέρα Του για να τους ετοιμάσει θέση. Αλλά υποσχέθηκε: «Πάλιν έρχομαι». (Ιωάν. ιδ'3).

Όπως είχε προλεχθεί η πρώτη έλευση του Χριστού στη γη, έτσι και η δεύτερη έλευσή Του έχει προλεχθεί σε όλη τη Γραφή. Ακόμη και πριν από τον κατακλυσμό ο Ενώχ προφήτευσε ότι ο Χριστός θα ερχόταν με δόξα για να δώσει τέλος στην αμαρτία. Προφήτευσε λέγοντας: «Ιδού, ήλθεν ο

24. Η δευτέρα παρουσία του Χριστού

Κύριος με μυριάδας αγίων αυτού, διά να κάμη κρίσιν κατά πάντων και να ελέγξη πάντας τους ασεβείς εξ αυτών, διά πάντα τα έργα της ασεβείας αυτών τα οποία έπραξαν, και διά πάντα τα σκληρά τα οποία ελάλησαν κατ'αυτού αμαρτωλοί ασεβείς.» (Ιουδα 14,15).

Χίλια χρόνια πριν να έρθει ο Χριστός στη γη, ο ψαλμωδός μίλησε για τη δεύτερη έλευση του Κυρίου να συγκεντρώνει το λαό Του λέγοντας: «Θέλει έλθει ο Θεός ημών, και δεν θέλει σιωπήσει. Πυρ κατατρώγον θέλει είσθαι έμπροσθεν αυτού, και πέριξ αυτού σφοδρά ανεμοζάλη. Θέλει προσκαλέσει τους ουρανούς άνωθεν, και την γην, διά να κρίνη τον λαόν αυτού. Συναθροίσατέ μοι τους οσίους μου, οίπινες έκαμον μετ'εμού συνθήκην θυσίας.» (Ψαλ. ν'3-5).

Οι μαθητές του Χριστού χαίρονταν με την υπόσχεση της επιστροφής Του. Ανάμεσα στις δυσκολίες που τους περιέβαλλαν, η βεβαιότητα αυτής της υπόσχεσης ανανέωνε το θάρρος και τη δύναμή τους. Ο Κύριός τους θα επέστρεφε για να τους παραλάβει στην οικία του Πατέρα Του!

Η Πρώτη Έλευσή Του Αποτελεί Εγγύηση. Η δεύτερη έλευσή Του είναι στενά συνδεδεμένη με την πρώτη έλευσή Του. Αν ο Χριστός δεν ερχόταν την πρώτη φορά και δεν κατήγαγε την αποφασιστική νίκη κατά του Σατανά (Κολ. β'15), τότε δε θα είχαμε κανένα λόγο να πιστεύουμε ότι τελικά θα ερχόταν να θέσει τέλος στην κυριαρχία του Σατανά επάνω στον κόσμο αυτό και να τον αποκαταστήσει στην αρχική του τελειότητα. Αλλά εφόσον έχουμε την απόδειξη ότι «εφανερώθη διά να αθετήσει την αμαρτίαν διά της θυσίας εαυτού», έχουμε λόγους να πιστεύουμε ότι «θέλει φανή εκ δευτέρου χωρίς αμαρτίας, εις τους προσμένοντας αυτόν διά σωτηρίαν». (Εβρ. θ'26,28).

Η Ουράνια Διακονία του Χριστού. Η αποκάλυψη του Χριστού στον Ιωάννη καθιστά σαφές ότι το ουράνιο αγιαστήριο είναι το κέντρο του σχεδίου της σωτηρίας. (Αποκ. α'12,13, γ'12, δ'1-5, ε'8, ζ'15, η'3, ια'1,19, ιδ'15,17, ι-

24. Η δευτέρα παρουσία του Χριστού

ε΄5,6,8, ις΄1,17). Οι προφητείες που δείχνουν ότι άρχισε την τελική διακονία Του υπέρ των αμαρτωλών, συμβάλλουν στη βεβαιότητα ότι γρήγορα θα επιστρέψει να παραλάβει το λαό Του. (Δείτε το κεφάλαιο 23). Η εμπιστοσύνη ότι ο Χριστός εργάζεται δραστήρια να ολοκληρώσει τη λύτρωση που ήδη επιτέλεσε στο σταυρό, δίνει μεγάλη ενθάρρυνση τους Χριστιανούς οι οποίοι προσμένουν την επιστροφή Του.

Ο Τρόπος της Επιστροφής του Χριστού

Καθώς ο Χριστός μιλούσε για τα σημεία που θα έδειχναν την εγγύτητα της έλευσής Του, επίσης είπε για ό,τι αφορά στο λαό Του για να μην απατηθούν από ψευδείς δηλώσεις. Τους ειδοποίησε ότι πριν από τη Δευτέρα Παρουσία «θέλουσιν εγερθή ψευδόχριστοι και ψευδοπροφήται, και θέλουσι δείξει σημεία μεγάλα και τέρατα, ώστε να πλανήσωσιν, ει δυνατόν, και τους εκλεκτούς». Ακόμη είπε: «Εάν τις είπη προς υμάς, Ιδού, εδώ είναι ο Χριστός, ή εδώ, μη πιστεύσητε.» (Ματθ. κδ΄24,23). Ο ενημερωμένος είναι εξοπλισμένος. Για να είναι σε θέση οι πιστοί να διακρίνουν μεταξύ γνήσιου γεγονότος και κίβδηλης έλευσης, πολλά βιβλικά κείμενα αποκαλύπτουν λεπτομέρειες με τον τρόπο που ο Χριστός θα επιστρέψει.

Κυριολεκτική και Προσωπική Επιστροφή. Όταν ο Ιησούς αναλήφθηκε μέσα στη νεφέλη, δύο άγγελοι απευθύνθηκαν στους μαθητές, οι οποίοι ακόμη παρατηρούσαν την απομάκρυνση του Κυρίου: «Άνδρες Γαλιλαίοι, τί ίστασθε εμβλέποντες εις τον ουρανόν; Ούτος ο Ιησούς, όστις ανελήφθη αφ΄υμών εις τον ουρανόν, θέλει ελθεί ούτω, καθ΄όν τρόπον είδετε αυτόν πορευόμενον εις τον ουρανόν.» (Πράξ. α΄11).

Με άλλα λόγια, είπαν ότι ο ίδιος ο Κύριος που μόλις τους άφησε - προσωπικός, ύπαρξη με σάρκα και οστά, όχι σαν κάποια πνευματική οντότητα (Λουκά κδ΄36-43) - θα επέστρεφε στη γη. Και η Δευτέρα Παρουσία Του θα ήταν κυριολεκτική και προσωπική όπως η αναχώρησή Του.

24. Η δευτέρα παρουσία του Χριστού

Ορατή Επιστροφή. Η έλευση του Χριστού δε θα είναι εσωτερική, αόρατη εμπειρία, αλλά μια πραγματική συνάντηση με ορατό Πρόσωπο. Για να μην αφήσει καμιά αμφιβολία για την ορατότητα της επιστροφής Του, ο Ιησούς προειδοποίησε τους μαθητές Του ότι δε θα γινόταν μια μυστική Δευτέρα Παρουσία, συγκρίνοντας την επιστροφή Του με τη φωτεινή αστραπή. (Ματθ. κδ'27).

Η Γραφή δηλώνει καθαρά ότι οι δίκαιοι και οι ασεβείς συγχρόνως θα είναι μάρτυρες της έλευσής Του. Ο Ιωάννης έγραψε: «Ιδού, έρχεται μετά των νεφελών, και θέλει ιδεί αυτόν πας οφθαλμός» (Αποκ. α'7), και ο Χριστός περιέγραψε τη στάση των ασεβών: «Θέλουσι θρηνήσει πάσαι αι φυλαί της γης, και θέλουσιν ιδεί τον Υιόν του ανθρώπου ερχόμενον επί των νεφελών του ουρανού μετά δυνάμεως και δόξης πολλής.» (Ματθ. κδ'30).

Ηχηρή Επιστροφή. Πέρα από την εικόνα ότι η επιστροφή του Χριστού θα γίνει παγκόσμια αντιληπτή, η Γραφή βεβαιώνει ότι η έλευσή Του θα γνωστοποιηθεί όχι μόνο με την όραση, αλλά και με τον ήχο. «Αυτός ο Κύριος θέλει καταβή απ'ουρανού με κέλευσμα, με φωνήν αρχαγγέλου και με σάλπιγγα Θεού.» (Α'Θεσ. δ'16). «Μετά σάλπιγγος φωνής μεγάλης» (Ματθ. κδ'31) θα συνοδεύεται η σύναξη του λαού Του. Δεν υπάρχει εδώ καμιά μυστικότητα.

Ένδοξη Επιστροφή. Όταν ο Χριστός επιστρέφει, έρχεται ως κατακτητής, με ισχύ και «εν τη δόξη του Πατρός αυτού, μετά των αγγέλων αυτού». (Ματθ. ις'27). Ο Ιωάννης ο Αποκαλυπτής περιγράφει τη δόξα της επιστροφής του Χριστού με έναν πολύ δραματικό τρόπο. Περιγράφει το Χριστό έφιππο σε λευκό άλογο να οδηγεί αναρίθμητες στρατιές του ουρανού. Εμφανίζεται η υπερφυσική λαμπρότητα του ένδοξου Χριστού. (Αποκ. ιθ'11-16).

24. Η δευτέρα παρουσία του Χριστού

Ξαφνική, Απρόσμενη Επιστροφή. Οι Χριστιανοί πιστοί που λαχταρούν και προσμένουν την επιστροφή του Χριστού, θα είναι ενήμεροι πότε αυτή πλησιάζει. (Α΄Θεσ. ε΄4-6). Αλλά για τους κατοίκους του κόσμου γενικά, ο Παύλος έγραψε: «Η ημέρα του Κυρίου, ως κλέπτης εν νυκτί, ούτως έρχεται. Επειδή όταν λέγωσιν, Ειρήνη και ασφάλεια, τότε επέρχεται επ΄αυτούς αιφνίδιος όλεθρος, καθώς αι ωδίνες εις την εγκυμονούσαν, και δεν θέλουσιν εκφύγει.» (Α΄Θεσ. ε΄2,3, Ματθ. κδ΄43).

Μερικοί συμπέραναν ότι η σύγκριση του Παύλου για την έλευση του Χριστού με αυτή του κλέφτη, δείχνει ότι θα έρθει με κάποιον τρόπο μυστικό και αόρατο. Οπωσδήποτε, μια τέτοια άποψη έρχεται σε αντίθεση με τη βιβλική εικόνα της επιστροφής του Χριστού με δόξα και λαμπρότητα, και παγκοσμίως ορατή. (Αποκ. α΄7). Η άποψη του Παύλου δεν είναι ότι η επιστροφή του Χριστού είναι μυστική, αλλά ότι για όσους σκέπτονται κοσμικά, είναι απρόσμενη όπως ένας κλέφτης.

Και ο Χριστός εκφράζεται με τον ίδιο τρόπο συγκρίνοντας την έλευσή Του με την απρόσμενη καταστροφή του προκατακλυσμαίου κόσμου με κατακλυσμό. «Διότι καθώς εν ταις ημέραις ταις προ του κατακλυσμού ήσαν τρώγοντες και πίνοντες, νυμφευόμενοι και νυμφεύοντες, έως της ημέρας καθ΄ήν ο Νώε εισήλθεν εις την κιβωτόν. Και δεν ενόησαν, εωσού ήλθεν ο κατακλυσμός, και εσήκωσε πάντας. Ούτω θέλει είσθαι και η παρουσία του Υιού του ανθρώπου.» (Ματθ. κδ΄38,39). Αν και ο Νώε είχε κηρύξει επί πολλά χρόνια για τον επικείμενο κατακλυσμό, τελικά ο κατακλυσμός ξάφνιασε τον κόσμο. Ζούσαν δύο τάξεις ανθρωπινων. Η μια τάξη πίστεψε στα λόγια του Νώε, εισήλθε στην κιβωτό και σώθηκε. Η άλλη προτίμησε να μείνει έξω από την κιβωτό, «εωσού ήλθεν ο κατακλυσμός και εσήκωσε πάντας». (Ματθ. κδ΄39).

Ένα Κατακλυσμαίο Γεγονός. Όμοια με την παρομοίωση του κατακλυσμού, το όνειρο του Ναβουχοδονόσορ

24. Η δευτέρα παρουσία του Χριστού

με το μεταλλικό άγαλμα, περιγράφει τον κατακλυσμιαίο τρόπο με τον οποίον ο Χριστός θα εγκαταστήσει την ένδοξη βασιλεία Του. (Δείτε το κεφάλαιο 4). Ο Ναβουχοδονόσορ είδε μια μεγάλη εικόνα. «Η κεφαλή της εικόνας εκείνης ήτο εκ χρυσού καθαρού, το στήθος αυτής και οι βραχίονες αυτής εξ αργύρου, η κοιλία αυτής και οι μηροί αυτής εκ χαλκού, αι κνήμαι αυτής εκ σιδήρου, οι πόδες αυτής μέρος μεν εκ σιδήρου, μέρος δε εκ πηλού.» Έπειτα, «απεκόπη λίθος άνευ χειρών, και εκτύπησε την εικόνα επί τους πόδας αυτής τους εκ σιδήρου και πηλού, και κατεσύντριψεν αυτούς. Τότε ο σίδηρος, ο πηλός, ο χαλκός, ο άργυρος και ο χρυσός κατεσυντρίφθησαν ομού και έγειναν ως λεπτόν άχυρον αλωνίου θερινού, και ο άνεμος εσήκωσεν αυτά, και ουδείς τόπος ευρέθη αυτών. Ο δε λίθος ο κτυπήσας την εικόνα έγεινεν όρος μέγα και εγένευσεν όλην την γην.» (Δαν. β΄32-35).

Με το όνειρο αυτό ο Θεός έδωσε στο Ναβουχοδονόσορ μια συνοπτική ιστορία του κόσμου. Μεταξύ της εποχής του και της εγκαθίδρυσης της αιώνιας βασιλείας του Χριστού (την πέτρα), τέσσερες μεγάλες αυτοκρατορίες θα κατείχαν διαδοχικά τον κόσμο και έπειτα μια συσσώρευση από ισχυρά και αδύνατα έθνη θα έβγαιναν στο προσκήνιο του κόσμου.

Ήδη από την εποχή του Χριστού οι ερμηνευτές ταύτισαν τις αυτοκρατορίες με αυτές της Βαβυλώνας (605-539 π.Χ.), της Μηδοπερσίας (539-331 π.Χ.), της Ελλάδας (331-168 π.Χ.) και της Ρώμης (168 π.Χ. - 476 μ.Χ.).¹ Όπως προέχθηκε, καμιά αυτοκρατορία δε διαδέχθηκε τη Ρώμη. Κατά τον τέταρτο και πέμπτον αιώνα μ.Χ. η Ρώμη διαμελίσθηκε σε μικρότερα βασίλεια, τα οποία αργότερα έγιναν τα έθνη της Ευρώπης. Στο διάβα των αιώνων ισχυροί αρχηγοί - ο Καρλομάγνος, ο Κάρολος Ε΄, ο Ναπολέων, ο Κάιζερ Βίλχελμ ο επονομαζόμενος Γουλιέλμος Β΄ και ο Χίτλερ - προσπάθησαν να ιδρύσουν μια άλλη παγκόσμια αυτοκρατορία. Ο καθένας τους απέτυχε, όπως ακριβώς είχε πει η προφητεία: «Πλην δεν θέλουσιν είσθαι κεκολλημένοι ο είς μετά του

24. Η δευτέρα παρουσία του Χριστού

άλλου, καθώς ο σίδηρος δεν μινγύεται μετά του πηλού.» (Δαν. β´43).

Τελικά, το όνειρο επικεντρώνεται σε μια δραματική αποκορύφωση: την εγκαθίδρυση της αιώνιας βασιλείας του Θεού. Η πέτρα που αποκόπηκε «άνευ χειρών», αντιπροσωπεύει τη βασιλεία της δόξας του Χριστού (Δαν. ζ´14, Αποκ. ια´15), η οποία θα εγκατασταθεί χωρίς ανθρώπινη προσπάθεια κατά τη Δευτέρα Παρουσία.

Η βασιλεία του Χριστού δε θα υπάρχει συγχρόνως με οποιαδήποτε ανθρώπινη αυτοκρατορία. Όταν ο Χριστός ήταν στη γη την εποχή που εξουσίαζε η ρωμαϊκή αυτοκρατορία, η πέτρινη βασιλεία που συνθλίβει όλα τα έθνη, δεν είχε έρθει ακόμη. Μόνο μετά τη φάση του σιδήρου και του πηλού στα πόδια, στην περίοδο των διαιρημένων εθνών, θα ερχόταν. Θα εγκατασταθεί κατά τη Δευτέρα Παρουσία όταν ο Χριστός διαχωρίσει τους δικαίους από τους ασεβείς. (Ματθ. κε´31-34).

Όταν έρθει, αυτή η πέτρα ή η βασιλεία, θα κτυπήσει «την εικόνα επί τους πόδας αυτής τους εκ σιδήρου και πηλού» και «θέλει κατασυντρίψει και συντελέσει πάσας ταύτας βασιλείας», μη αφήνοντας σε αυτές ούτε ίχνος. (Δαν. β´34,44,35). Πραγματικά, η Δευτέρα Παρουσία του Χριστού είναι ένα γεγονός που θα συνταράξει τη γη.

Η Δευτέρα Παρουσία και η Ανθρώπινη Φυλή

Η Δευτέρα Παρουσία του Χριστού θα αγγίσει και τις δύο κατηγορίες της ανθρωπότητας - εκείνους οι οποίοι Τον δέχθηκαν και σε αυτούς φέρνει τη σωτηρία, και εκείνους οι οποίοι Τον αποστράφηκαν.

Η Σύναξη των Εκλεκτών. Μια σπουδαία φάση της εγκαθίδρυσης της αιώνιας βασιλείας του Χριστού είναι η σύναξη όλων των λυτρωμένων στην ουράνια κατοικία που ο Χριστός έχει ετοιμάσει. ((Ματθ. κδ´31, κε´32-34, Μάρκ. ιγ´27, Ιωάν. ιδ´3).

24. Η δευτέρα παρουσία του Χριστού

Όταν ο αρχηγός ενός κράτους επισκέπτεται μια άλλη χώρα, μόνο λίγα άτομα μπορούν να λάβουν μέρος στη συγκέντρωση υποδοχής. Αλλά όταν ο Χριστός έρθει, ο κάθε πιστός ο οποίος έζησε ποτέ, άσχετα ηλικίας, γένους, μόρφωσης, οικονομικής κατάστασης ή φυλής θα συμμετέχει στο μεγάλο πανηγυρισμό της Δευτέρας Παρουσίας. Δύο γεγονότα καθιστούν εφικτή την παγκόσμια αυτή συγκέντρωση: η ανάσταση των δικαίων νεκρών και η μεταμόρφωση των ζώντων δικαίων.

1. Η ανάσταση των αποθανόντων εν Χριστώ. Με τον ήχο της σάλπιγγας που αναγγέλλει την επιστροφή του Χριστού, οι δίκαιοι νεκροί θα αναστηθούν άφθαρτοι και αθάνατοι. (Α΄ Κορ. ιε΄52,53). Εκείνη τη στιγμή «οι αποθανόντες εν Χριστώ θέλουσιν αναστηθή πρώτον». (Α΄ Θεσ. δ΄16). Με άλλα λόγια, ανασταίνονται *πριν* οι ζώντες δίκαιοι αρπασθούν για να είναι με τον Κύριο.

Οι αναστημένοι ενώνονται με εκείνους που είχαν λυπηθεί για την αναχώρησή τους. Τώρα αναφωνούν: «Πού, θάνατε, το κέντρον σου; πού, άδη, η νίκη σου;» (Α΄ Κορ. ιε΄55).

Από τον τάφο δεν εξέρχονται άρρωστα, γηρασμένα, ανάπηρα σώματα όπως τάφηκαν, αλλά νέα, αθάνατα, τέλεια σώματα, όχι πια σημαδεμένα από την αμαρτία που είχε συντελέσει στην κατάπτωσή τους. Οι αναστημένοι άγιοι έχουν την εμπειρία της ολοκληρωμένης αποκατάστασης του έργου του Χριστού, αντανακλώντας την τέλεια εικόνα του Θεού στη διάνοια, στην ψυχή και στο σώμα. (Α΄ Κορ. ιε΄42-54, δείτε το κεφάλαιο 25).

2. Η μεταμόρφωση των ζώντων πιστών. Όταν οι δίκαιοι νεκροί ανασταίνονται, οι δίκαιοι που ζουν στη γη κατά τη Δευτέρα Παρουσία, θα μεταμορφωθούν. «Διότι πρέπει το φθαρτόν τούτο να ενδυθή αφθαρσίαν, και το θνητόν τούτο να ενδυθή αθανασίαν.» (Α΄ Κορ. ιε΄53).

Κατά την επιστροφή του Χριστού καμιά ομάδα των πιστών δε θα έχει προτεραιότητα από άλλους πιστούς. Ο Παύλος αποκαλύπτει ότι οι ζώντες και μεταμορφωμένοι πιστοί θα αρπασθούν «μετ'αυτών [των αναστηθέντων δικαί-

24. Η δευτέρα παρουσία του Χριστού

ων] εν νεφέλαις εις απάντησιν του Κυρίου εις τον αέρα. Και ούτω θέλομεν είσθαι πάντοτε μετά του Κυρίου». (Α΄Θεσ. δ΄17, Εβρ. ια΄39,40). Έτσι, όλοι οι πιστοί θα είναι παρόντες στη μεγάλη σύναξη της Παρουσίας, και οι αναστηθέντες άγιοι όλων των αιώνων και οι άγιοι που ζουν όταν ο Χριστός επιστρέψει.

Ο Θάνατος των Απίστων. Για τους σεσωσμένους η Δευτέρα Παρουσία είναι καιρός χαράς, αλλά για τους απολυμένους θα είναι καιρός απερίγραπτου τρόμου. Αντιστάθηκαν στην αγάπη του Χριστού και στην πρόσκλησή Του για σωτηρία επί τόσο διάστημα που παγιδεύθηκαν σε απατηλά τεχνάσματα. (Β΄Θεσ. β΄9-12, Ρωμ. α΄28-32). Όταν δουν Εκείνον τον οποίο απέρριψαν, ερχόμενον ως Βασιλεύς των βασιλέων και Κύριος των κυρίων, θα γνωρίσουν ότι έφθασε η ώρα της σκληρής μοίρας τους. Καταβλημένοι από τρόπο και απογοήτευση, ικετεύουν την άψυχη δημιουργία να τους καλύψει. (Αποκ. ζ΄16,17).

Αυτόν ακριβώς τον καιρό ο Θεός θα καταστρέψει τη Βαβυλώνα, την ένωση όλων των αποστατών θρησκειών. «Θέλει κατακαυθή εν πυρί.» (Αποκ. ιη΄8). Τον ηγέτη αυτής της συνομοσπονδίας - το μυστήριο της ανομίας - «ο Κύριος θέλει απολέσει με το πνεύμα του στόματος αυτού, και θέλει εξαφανίσει με την επιφάνειαν της παρουσίας αυτού». (Β΄Θεσ. β΄8). Οι εξουσίες οι υπεύθυνες να επιβάλουν το χάραγμα του θηρίου (δείτε το κεφάλαιο 12), θα ριφθούν «εις την λίμνην του πυρός την καιομένην με θείον». Και οι υπόλοιποι ασεβείς θα φονευθούν «με την ρομφαίαν του καθημένου επί του ίππου, και εξερχομένην εκ του στόματος αυτού» - του Ιησού Χριστού του Κυρίου (Αποκ. ιθ΄20,21).

Τα Σημεία της Επικείμενης Επιστροφής του Χριστού

Η Γραφή όχι μόνο αποκαλύπτει τον τρόπο και το αντικείμενο της επιστροφής του Χριστού, περιγράφει επίσης τα σημεία που μιλούν για την εγγύτητα και την αποκορύφωση του γεγονότος. Τα πρώτα σημεία που αναγγέλλουν τη Δευ-

24. Η δευτέρα παρουσία του Χριστού

τέρα Παρουσία Του έλαβαν χώρα 1700 χρόνια και πλέον μετά την ανάληψή Του, και άλλα ακολούθησαν που συμβάλλουν στην απόδειξη ότι επίκειται η επιστροφή Του.

Σημεία στο Φυσικό Κόσμο. Ο Χριστός προείπε ότι «θέλουσιν εΐσθαι σημεία εν τω ηλίω και τη σελήνη και τοις άστροις» (Λουκά κα΄25), επισημαΐνοντας ότι «ο ήλιος θέλει σκοτισθή, και η σελήνη δεν θέλει δώσει το φέγγος αυτής, και οι αστέρες του ουρανού θέλουσι πέσει, και αι δυνάμεις αι εν τοις ουρανοΐς θέλουσι σαλευθή. Και τότε θέλουσιν ιδεί τον Υΐόν του ανθρώπου ερχόμενον εν νεφέλαις μετά δυνάμεως πολλής και δόξης». (Μάρκ. ιγ΄24-26). Επιπροθέτως, ο Ιωάννης είδε ότι ένας μεγάλος σεισμός θα προηγείτο των σημείων στον ουρανό. (Αποκ. ζ΄12). Όλα αυτά τα σημεία θα όριζαν το τέλος των 1260 ετών του διωγμού. (Δείτε κεφάλαιο 12).

1. Η μαρτυρία της γης. Για την εκπλήρωση της προφητεΐας «ο μεγαλύτερος γνωστός σεισμός»² έγινε την 1η Νοεμβρίου το 1755. Γνωστός ως ο σεισμός της Λισσαβόνας, τα αποτελέσματά του έγιναν αισθητά στην Ευρώπη, στην Αμερική και στην Αφρική, καλύπτοντας μια περιοχή περισσότερο από 6.000.000 τετραγωνικά χιλιόμετρα. Η καταστροφή του είχε κέντρο τη Λισσαβόνα της Πορτογαλίας, όπου μέσα σε λίγα λεπτά ισοπέδωσε δημόσια και ιδιωτικά κτίρια, δημιουργώντας χιλιάδες νεκρούς.³

Ενώ τα φυσικά αποτελέσματα του σεισμού ήταν εκτεταμένα, ο αντίκτυπός του στη σκέψη εκείνη την εποχή ήταν εξίσου συνταρακτικός. Πολλοί ζώντες τότε αναγνώρισαν στο γεγονός αυτό ένα προφητικό σημάδι του τέλους⁴ και άρχισαν να λαμβάνουν υπόψη με σοβαρότητα την κρίση του Θεού και τις έσχατες ημέρες. Ο σεισμός της Λισσαβόνας έδωσε το έναυσμα για τη μελέτη της προφητεΐας.

2. Η μαρτυρία του ηλίου και της σελήνης. Εικοσιπέντε χρόνια αργότερα το επόμενο σημείο που αναφέρεται στην προφητεΐα έλαβε χώρα: η συσκότιση του ηλίου και της σελήνης. Ο Χριστός ανακοίνωσε το χρόνο της εκπλήρωσης

24. Η δευτέρα παρουσία του Χριστού

αυτού του σημείου, λέγοντας ότι θα γινόταν μετά τη μεγάλη θλίψη - τα 1260 χρόνια του παπικού διωγμού που αναφέρεται σε άλλο σημείο της Γραφής. (Ματθ. κδ'29, δείτε το κεφάλαιο 12). Αλλά ο Χριστός είπε ότι θα συντεμνόταν ο χρόνος της θλίψης η οποία θα προηγείτο εκείνων των σημείων. (Ματθ. κδ'21,22). Κάτω από την επιρροή της Μεταρρύθμισης και τα κινήματα που ανεφύησαν από αυτήν, ο παπικός διωγμός πραγματικά ελαττώθηκε, έτσι που στα μέσα του δέκατου όγδοου αιώνα σχεδόν είχε ολοκληρωτικά σταματήσει.

Προς εκπλήρωση αυτής της προφητείας, στις 19 Μαΐου το 1780, ένα ασυνήθιστο σκοτάδι κάλυψε το βορειοανατολικό τμήμα της βορειοαμερικανικής Ηπείρου.

Ανακαλώντας αυτό το γεγονός, ο Timothy Dwight, πρόεδρος του πανεπιστημίου Yale, είπε: «Η 19η Μαΐου 1780 ήταν μια ξεχωριστή ημέρα. Ανάφθηκαν οι λάμπες σε πολλά σπίτια, τα πουλιά σταμάτησαν το κελάηδημά τους και κούρνιασαν, και τα πουλερικά αποσύρθηκαν στα κοτέτσια . . . . Επικρατούσε η γενική άποψη ότι είχε φθάσει η ημέρα της κρίσης.»⁶

Ο Samuel Williams του πανεπιστημίου του Χάρβαρντ ανέφερε ότι το σκοτάδι «πλησίαζε με σύννεφα από τα νοτιοδυτικά μεταξύ της 10ης και της 11ης π.μ. ώρας, και συνέχισε μέχρι τα μέσα της επόμενης νύχτας, ποικίλλοντας σε βαθμό και διάρκεια στις διάφορες περιοχές. Σε μερικά μέρη, οι άνθρωποι δεν μπορούσαν να διαβάσουν στο ύπαιθρο τα συνηθισμένα κείμενα.»⁷ Κατά την άποψη του Samuel Tenney, «το σκοτάδι της επόμενης νύχτας ήταν πιθανόν τόσο βαθύ, όσο ουδέποτε παρατηρήθηκε από τότε που ο Παντοδύναμος πρωτοέδωσε το φως . . . . Ήταν σαν όλα τα φωτεινά σώματα του σύμπαντος να είχαν καλυφθεί από μια αδιαπέραστη σκιά, ή σαν να είχαν εξαφανισθεί. Σε τέτοιο σημείο το σκοτάδι ήταν ολοκληρωτικό.»⁸

Στις 9 εκείνο το βράδυ βγήκε η πανσέληνος, αλλά το σκοτάδι παρέμεινε μέχρι μετά τα μεσάνυχτα. Όταν η σελήνη άρχισε να γίνεται ορατή, είχε την όψη αίματος.

24. Η δευτέρα παρουσία του Χριστού

Ο Ιωάννης ο Αποκαλυπτής είχε προφητεύσει για τα ανεπανάληπτα γεγονότα εκείνης της ημέρας. Μετά από το σεισμό, έγραψε ότι «ο ήλιος έγεινε μέλας ως σάκκος τρίχινος και η σελήνη έγεινεν ως αίμα». (Αποκ. ζ΄12).

3. Η μαρτυρία των αστέρων. Και ο Ιησούς Χριστός και ο Ιωάννης είχαν επίσης μιλήσει για την πτώση των αστέρων που θα έδειχναν ότι η έλευση του Χριστού πλησίαζε. (Αποκ. ζ΄13, Μαθ. κδ΄29). Ο μεγάλος καιαιονισμός μετεωριτών στις 13 Νοεμβρίου 1833 - η μεγαλύτερη επίδειξη πτώσης των αστέρων που έχει καταγραφεί - αποτέλεσε εκπλήρωση αυτής της προφητείας. Υπολογίζεται ότι ένας μόνο παρατηρητής μπορούσε να δει κατά μέσον όρο 60.000 μετεωρίτες σε μια ώρα.⁹ Αυτό το φαινόμενο ήταν ορατό από τον Καναδά μέχρι το Μεξικό, και από τα μέσα του Ατλαντικού μέχρι τον Ειρηνικό. Πολλοί Χριστιανοί αναγνώρισαν σε αυτό την εκπλήρωση της βιβλικής προφητείας.¹¹

Ένας αυτόπτης μάρτυς είπε ότι «σχεδόν δεν υπήρχε μέρος στο στερέωμα χωρίς αυτούς τους διάπτοντες αστέρες, που θα μπορούσες να παρατηρήσεις. Ακόμη, κατά διαστήματα έπεφταν σαν δέσμες, θυμίζοντας συκιά που ρίχνει τα άγουρα σύκα όταν την κουνάει ισχυρός άνεμος.»¹²

Ο Χριστός έδωσε αυτά τα σημεία για να είναι οι Χριστιανοί σε επιφυλακή καθώς πλησιάζει η έλευσή Του, να χαίρονται και να είναι έτοιμοι καθ'όλα. Είπε: «Όταν δε ταύτα αρχίσωσι να γίνωνται, ανακύψατε και σηκώσατε τας κεφαλάς σας, διότι πλησιάζει η απολύτρωσίς σας.» Και συνέχισε: «Ιδέτε την συκίην και πάντα τα δένδρα. Όταν ήδη ανοίξωσι, βλέποντες γνωρίζετε αφ'εαυτών ότι ήδη το θέρος είναι πλησίον. Ούτω και σεις, όταν ίδητε ταύτα γενόμενα, εξεύρετε ότι είναι πλησίον η βασιλεία του Θεού.» (Λουκά κα΄28-31).

Αυτή η μοναδική μαρτυρία της γης, του ηλίου, της σελήνης και των αστέρων που ήρθαν με τη συγκεκριμένη αλληλουχία και στον καιρό που ο Χριστός είχε προείπει, έστρεψαν την προσοχή πολλών προς τις προφητείες της Δευτέρας Παρουσίας.

24. Η δευτέρα παρουσία του Χριστού

Σημεία στο Θρησκευτικό Κόσμο. Η Γραφή προλέγει ότι ένας αριθμός σημαντικών σημείων στο θρησκευτικό κόσμο θα χαρακτηρίσουν την εποχή ακριβώς πριν από την επιστροφή του Χριστού.

1. Μεγάλη θρησκευτική αφύπνιση. Το βιβλίο της Αποκάλυψης αναφέρεται στην εμφάνιση ενός μεγάλου, παγκόσμιου κινήματος πριν από τη Δευτέρα Παρουσία. Στο όραμα του Ιωάννη, ένας άγγελος που κηρύττει την επιστροφή του Χριστού, συμβόλιζε αυτό το κίνημα. «Είδον άλλον άγγελο πετώμενον εις το μεσουράνημα, όστις είχε ευαγγέλιον αιώνιον, διά να κηρύξη εις τους κατοικούντας επί της γης, και εις παν έθνος και φυλήν και γλώσσαν και λαόν. Και έλεγε μετά φωνής μεγάλης, Φοβήθητε τον Θεόν, και δότε δόξαν εις αυτόν, διότι ήλθεν η ώρα της κρίσεως αυτού. Και προσκυνήσατε τον ποιήσαντα τον ουρανόν και την γην και την θάλασσαν και τας πηγάς των υδάτων.» (Αποκ. ιδ΄6,7).

Το ίδιο το μήνυμα δείχνει πότε αυτό πρέπει να διακηρυχθεί. Το αιώνιο ευαγγέλιο είχε κηρυχθεί μέσα από όλους τους αιώνες. Αλλά αυτό το μήνυμα, δίνοντας έμφαση στην κρίση που αναφέρει το ευαγγέλιο, θα μπορούσε να κηρυχθεί μόνο στα τέλη των αιώνων, επειδή ειδοποιεί ότι «ήλθεν η ώρα της κρίσεως αυτού».

Το βιβλίο του Δανιήλ μας ενημερώνει ότι στα τέλη των αιώνων οι προφητείες του θα αποσφραγίζονταν. (Δαν. ιβ΄4). Εκείνη την εποχή οι άνθρωποι θα κατανοούσαν τα μυστήριά του. Η αποσφράγιση έγινε όταν στο τέλος των 1260 ετών έληξε η περίοδος της παπικής κυριαρχίας με την αιχμαλωσία του πάπα το 1798. Η συσχέτιση της εξορίας του πάπα και των σημείων στο φυσικό κόσμο οδήγησε πολλούς Χριστιανούς να μελετήσουν τις προφητείες γύρω από τα γεγονότα που οδηγούν στη Δευτέρα Παρουσία, και είχαν σαν αποτέλεσμα να κατανοηθούν εκ νέου και βαθιά αυτές οι προφητείες.

Αυτή η εστίαση στη Δευτέρα Παρουσία έφερε επίσης μια αναζωπύρωση της ελπίδας. Καθώς η Μεταρρύθμιση αναπήδησε κατά τρόπον ανεξάρτητο σε διάφορες χώρες στο

24. Η δευτέρα παρουσία του Χριστού

χριστιανικό κόσμο, έτσι ξεκίνησε και το κίνημα των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας. Η παγκόσμια φύση αυτού του κινήματος είναι ένα από τα πιο σαφή σημεία ότι πλησιάζει η επιστροφή του Χριστού. Καθώς ο Ιωάννης ο Βαπτιστής ετοίμασε την οδό για την πρώτη έλευση του Χριστού, έτσι και το κίνημα των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας ετοιμάζει την οδό για τη δεύτερη έλευσή Του, δίνοντας το μήνυμα Αποκ. ιδ'6-12 - την ύστατη κλήση του Θεού για την ετοιμασία της ένδοξης επιστροφής του Σωτήρα. (Δείτε τα κεφάλαια 12 και 23).¹³

2. Το κήρυγμα του ευαγγελίου. Ο Θεός «προσδιώρισε ημέραν, εν ή μέλλει να κρίνη την οικουμένην εν δικαιοσύνη». (Πράξ. ιζ'31). Ενημερώνοντάς μας για εκείνη την ημέρα, ο Χριστός δεν είπε ότι αυτή θα ερχόταν όταν όλος ο κόσμος θα πίστευε, αλλά ότι «θέλει κηρυχθή τούτο το ευαγγέλιον της βασιλείας εν όλη τη οικουμένη, προς μαρτυρίαν εις πάντα τα έθνη, και τότε θέλει ελθεί το τέλος». (Ματθ. κδ'14). Το ίδιο και ο Πέτρος ενθαρρύνει τους πιστούς με τα λόγια: «Προσμένοντες και σπεύδοντες εις την παρουσίαν της ημέρας του Θεού.» (Β'Πέτρ. γ'12).

Οι στατιστικές για τη μετάφραση και διάθεση της Γραφής αποκαλύπτουν την αύξηση της βιβλικής μαρτυρίας. Το 1900 η Γραφή ήταν μεταφρασμένη σε 537 γλώσσες. «Οι Ηνωμένες Βιβλικές Εταιρίες, όπως κάθε χρόνο, κυκλοφόρησαν σε όλο τον κόσμο τον γραπτό Λόγο του Θεού σε εκατομμύρια αντίτυπα παντός τύπου. Συγκεκριμένα, η ένωση αυτή των 140 Βιβλικών Εταιριών, που πλήρες μέλος της είναι και η Ελλάδα, το 1999 κυκλοφόρησε σε όλο τον κόσμο 627.925.260 αντίτυπα, από τα οποία 23.999.224 ήταν ολόκληρες Αγίες Γραφές, 26.304.410 ήταν Καινές Διαθήκες και τα υπόλοιπα ήταν διάφορα μικρά αποσπάσματα από την Αγία Γραφή. Στην Ελλάδα η Ελληνική Βιβλική Εταιρία κυκλοφόρησε το 1999 83.658 αντίτυπα του Λόγου του Θεού, από τα οποία 19.007 είναι ολόκληρες Αγίες Γραφές και 55.123 είναι Καινές Διαθήκες. . . Στο μεταφραστικό τομέα οι Ηνωμένες Βιβλικές Εταιρίες έφτασαν συνολικά τις 2.233

24. Η δευτέρα παρουσία του Χριστού

γλώσσες και διαλέκτους, στις οποίες έχει μεταφραστεί έστω και ένα μικρό κομμάτι του Λόγου του Θεού.»¹⁴

Επιπροσθέτως, η Χριστιανοσύνη έχει τώρα στη διάθεσή της μια πρωτόγνωρη ποικιλία μέσων για να χρησιμοποιήσει στην αποστολή της: υπηρεσία βοήθειας, εκπαιδευτικά και ιατρικά ιδρύματα, ιεραπόστολοι, ράδιο και τηλεόραση, καθώς και εντυπωσιακά οικονομικά μέσα. Σήμερα ισχυροί ραδιοφωνικοί σταθμοί βραχέων κυμάτων μπορούν να γνωστοποιήσουν το ευαγγέλιο σχεδόν σε κάθε χώρα της υφηλίου. Χρησιμοποιούμενα με την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος αυτά τα ετερόκλητα μέσα μπορούν να πραγματοποιήσουν το σκοπό του ευαγγελισμού του κόσμου στην εποχή μας.

Οι Αντβεντιστές της Εβδόμης ημέρας που αντιπροσωπεύουν περίπου 700 γλώσσες και 1000 διαλέκτους, κηρύττουν το ευαγγέλιο σε 190 χώρες. Σχεδόν 90% από αυτά τα μέλη ζουν έξω από τη Βόρεια Αμερική. Πιστεύοντας ότι το ιατρικό και εκπαιδευτικό έργο παίζουν ουσιώδη ρόλο στην εκπλήρωση της αποστολής του ευαγγελίου, έχουν σε λειτουργία περίπου 600 νοσοκομεία, βρεφοκομεία, κλινικές, και ιατρεία, 19 ιατρικά πλοιάρια, 27 εργοστάσια υγιεινών τροφών, 86 κολέγια και πανεπιστήμια, 834 σχολεία μέσης εκπαίδευσης, 4.166 σχολεία κατώτερης εκπαίδευσης, 125 σχολές βιβλικών μαθημάτων δι'αλληλογραφίας και 33 ινστιτούτα γλώσσας. Οι 51 εκδοτικοί οίκοι μας παράγουν έντυπα σε 190 γλώσσες, και οι ραδιοφωνικοί σταθμοί μας βραχέων κυμάτων φθάνουν ως τα 75% του παγκόσμιου πληθυσμού. Το Άγιο Πνεύμα άφθονα έχει ευλογήσει την ιεραποστολική μας προσπάθεια.

3. Θρησκευτική παρακμή. Η παγκόσμια διακήρυξη του ευαγγελίου δε σημαίνει οπωσδήποτε μια μαζική ανάπτυξη γνήσιας Χριστιανοσύνης. Αντίθετα, η Γραφή προείπε μια παρακμή της αληθινής πνευματικότητας προς τα τέλη των αιώνων. Ο Παύλος είπε: «Εν ταις εσχάταις ημέραις θέλουσιν ελθεί καιροί κακοί. Διότι θέλουσιν είσθαι οι άνθρωποι φίλαυτοι, φιλάργυροι, αλαζόνες, υπερήφανοι, βλάσφημοι,

24. Η δευτέρα παρουσία του Χριστού

απειθείς εις τους γονείς, αχάριστοι, ανόσιοι, άσπλαχνοι, αδιάλλακτοι, συκοφάνται, ακρατείς, ανήμεροι, αφιλάγαθοι, προδόται, προπετείς, τετυφωμένοι, φιλήδονοι μάλλον παρά φιλόθεοι, έχοντες μεν μορφήν ευσεβείας, ηρνημένοι δε την δύναμιν αυτής.» (Β΄Τιμ. γ΄1-5).

Έτσι σήμερα, η φιλαυτία, τα υλικά πράγματα και ο κόσμος αντικατέστησαν το Πνεύμα του Χριστού σε πολλές καρδιές. Οι άνθρωποι δεν αφήνουν πια τις αρχές του Θεού και τους νόμους Του να κατευθύνουν τη ζωή τους. Η ανομία τούς κατέλαβε. «Και επειδή θέλει πληθυνθή η ανομία, η αγάπη των πολλών θέλει ψυχρανθή.» (Ματθ. κδ΄12).

4. Ξαναζωντάνεμα του παπισμού. Σύμφωνα με τη βιβλική προφητεία, στο τέλος των 1260 ετών ο παπισμός θα λάβει μια θανατηφόρο πληγή, αλλά δε θα πεθάνει. (Δείτε το κεφάλαιο 12). Ο παπισμός θα γνώριζε μια μεγάλη ανανέωση επιρροής και σεβασμού που «εθαύμασεν όλη η γη οπίσω του θηρίου». (Αποκ. ιγ΄3). Έδη σήμερα πολλοί θεωρούν τον πάπα ως ηθικό ηγέτη του κόσμου.

Σε μεγάλη έκταση αναδείχθηκε η παπική επιρροή καθώς οι Χριστιανοί αντικατέστησαν την εξουσία της Γραφής με παραδόσεις, με ανθρώπινους κανόνες και με την επιστήμη. Κάνοντας αυτά, γίνονται ευάλωτοι στον «άνομον» ο οποίος εργάζεται «εν πάση δυνάμει, και σημείοις και τέρασι ψεύδους». (Β΄Θεσ. β΄9). Ο Σατανάς και τα όργανά του θα ιδρύσουν μια διαβολική συνομοσπονδία που συμβολίζεται από την ανόσια τριάδα του δράκοντα, του θηρίου και του ψευδοπροφήτη, που θα απατήσουν τον κόσμο. (Αποκ. ις΄13,14, ιγ΄13,14). Μόνο εκείνοι, των οποίων οδηγός είναι η Γραφή και οι οποίοι φυλάττουν «τας εντολάς του Θεού και την πίστιν του Ιησού» (Αποκ. ιδ΄12), μπορούν με επιτυχία να αντισταθούν στην κατακλύζουσα απάτη που αυτή η συνομοσπονδία επιφέρει.

5. Παρακμή της θρησκευτικής ελευθερίας. Η αναβίωση του παπισμού θα επηρεάσει δραματικά τη Χριστιανοσύνη. Η θρησκευτική ελευθερία που αποκτήθηκε με μεγάλο κόστος, εγγυημένη από το διαχωρισμό μεταξύ εκκλησίας

24. Η δευτέρα παρουσία του Χριστού

και κράτους, θα διαβρωθεί και τελικά θα καταργηθεί. Με την υποστήριξη ισχυρών κυβερνήσεων, αυτή η αποστάσιδα εξουσία θα επιδιώξει να επιβάλει τη μορφή της λατρείας της σε όλους τους ανθρώπους. Ο καθένας θα έχει να εκλέξει ή να υπακούσει στο Θεό και στις εντολές Του, ή να υπακούσει στο θηρίο και στην εικόνα του. (Αποκ. ιδ´6-12).

Η πίεση προσαρμογής περιλαμβάνει και οικονομικό πειθαναγκασμό. «Να μη δύνανται μηδείς να αγοράση ή να πωλήση, ειμή ο έχων το χάραγμα, ή το όνομα του θηρίου, ή τον αριθμόν του ονόματος αυτού.» (Αποκ. ιγ´17). Φυσικά, όσοι αρνούνται να συμβαδίσουν, θα αντιμετωπίσουν την ποινή του θανάτου. (Αποκ. ιγ´15). Κατά την τελευταία αυτή περίοδο της θλίψης ο Θεός θα επέμβει για το λαό Του και θα ελευθερώσει τον καθένα του οποίου το όνομα είναι γραμμένο στο βιβλίο της ζωής. (Δαν. ιβ´1, Αποκ. γ´5, κ´15).

Αύξηση της Ασέβειας. Η πνευματική παρακμή της Χριστιανοσύνης και η αναβίωση του ανθρώπου της ανομίας έχει οδηγήσει σε μια αυξανόμενη παραμέληση του νόμου του Θεού στην εκκλησία και στη ζωή των πιστών. Πολλοί κατέληξαν να πιστεύουν ότι ο Χριστός κατάργησε το νόμο και ότι οι Χριστιανοί δεν είναι πια υποχρεωμένοι να τον τηρούν. Αυτή η περιφρόνηση προς το νόμο του Θεού οδήγησε σε μια αυξανόμενη εγκληματική και ανήθικη διαγωγή.

1. Παγκόσμια επέκταση της εγκληματικότητας. Η ασέβεια προς το νόμο του Θεού, πολύ συνηθισμένη μέσα στη Χριστιανοσύνη, συνέβαλε στη σύγχρονη κοινωνία να περιφρονήσει κάθε έννοια νόμου και τάξης. Σε όλο τον κόσμο η εγκληματικότητα ξέφυγε από κάθε έλεγχο. Μια αναφορά από ανταποκριτές διαφόρων μεγαλουπόλεων δήλωσε: «Όπως στις Ηνωμένες Πολιτείες έτσι σχεδόν και σε κάθε χώρα του κόσμου η εγκληματικότητα είναι σε άνοδο.» «Από το Λονδίνο ως τη Μόσχα και το Γιοχάνεσμπουργκ, η εγκληματικότητα γρήγορα γίνεται η μεγαλύτερη απειλή που αλλάζει τον τρόπο ζωής πολλών ανθρώπων.»

2. Σεξουαλική επανάσταση. Η περιφρόνηση προς τον νόμο του Θεού αφαίρεσε τον περιορισμό για σεμνότητα και αγνότητα, με αποτέλεσμα να αναπηδήσει η ανηθικότητα. Σήμερα το σεξ έχει αναχθεί σε είδωλο και έγινε εμπορεύσιμο υλικό μέσα από τις ταινίες, την τηλεόραση, τα βίντεο, τα τραγούδια, τα περιοδικά και τις διαφημίσεις.

Η σεξουαλική επανάσταση είχε σαν αποτέλεσμα την εκπληκτική αύξηση των διαζυγίων, τις εκτροπές όπως παράνομη συμβίωση ή ανταλλαγή ερωτικών συντρόφων, την παιδεραστία, τις εκτρώσεις, τη διαδεδομένη ομοφυλοφιλία, τα αφροδίσια νοσήματα, και τελευταία το έιτς.

Πόλεμοι και Συμφορές. Ο Χριστός είπε ότι πριν από την επιστροφή Του «θέλει εγερθή έθνος επί έθνος, και βασιλεία επί βασιλείαν, και θέλουσι γείνει κατά τόπους σεισμοί μεγάλοι, και πείναι, και λοιμοί, και θέλουσιν είσθαι φόβητρα και σημεία μεγάλα από του ουρανού». (Λουκά κα΄10,11, Μάρκ. ιγ΄7,8, Ματθ. κδ΄7). Καθώς πλησιάζει το τέλος και εντείνεται η διαμάχη μεταξύ των σατανικών και θείων δυνάμεων, αυτές οι συμφορές θα αυξάνονται σε σοβαρότητα και συχνότητα, και βρίσκουν μια άνευ προηγουμένου εκπλήρωση στην εποχή μας.

1. Πόλεμοι. Αν και οι πόλεμοι πλήγωνα την ανθρωπότητα στη ροή της ιστορίας, ποτέ πριν δεν υπήρξαν τόσο σφαιρικοί και καταστροφικοί. Ο πρώτος και ο δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος προκάλεσαν θύματα και συμφορές περισσότερο από ό,τι όλοι οι προηγούμενοι πόλεμοι μαζί.¹⁶

Πολλοί διαβλέπουν μια άλλη παγκόσμια σύρραξη. Ο Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος δεν ξεριζώσε τον πόλεμο. Από το τέλος του και εδώ υπήρξαν «140 συρράξεις με συμβατικά όπλα, κατά τις οποίες πάνω από δέκα εκατομμύρια άνθρωποι πέθαναν».¹⁷ Η απειλή ενός θερμοπυρηνικού πολέμου κρέμεται πάνω από τον κόσμο σαν δαμόκλειος σπάθη.

2. Φυσικές καταστροφές. Οι καταστροφές φαίνεται να αυξάνονται σημαντικά στα τελευταία χρόνια. Πρόσφατες

24. Η δευτέρα παρουσία του Χριστού

κατακλυσμιαίες βροχές και καιρικές αλλαγές που έρχονται απανωτά, προκάλεσαν την απορία μήπως η φύση τρελάθηκε, και αν ο κόσμος βρίσκεται σε εποχή που γνωρίζει βαθιές κλιματολογικές αλλαγές και οι οποίες θα βαίνουν αυξανόμενες στο μέλλον.¹⁸

3. Πείνες. Οι πείνες συνέβησαν πολλές φορές στο παρελθόν, αλλά όχι στην κλίμακα που έγινε στον εικοστόν αιώνα. Ποτέ πριν ο κόσμος δεν είχε τόσα εκατομμύρια ανθρώπων που να πεινούν και να υποσιτίζονται.¹⁹ Η προοπτική του μέλλοντος δεν είναι καθόλου λαμπρή. Η πρωτοφανής επέκταση της πείνας σαφώς αποτελεί σημείο της επικείμενης επιστροφής του Χριστού.

Να Είμαστε Έτοιμοι Κάθε Στιγμή

Η Γραφή επανειλημμένως μας βεβαιώνει ότι ο Ιησούς θα επιστρέψει. Αλλά θα έρθει σε ένα χρόνο από σήμερα; Σε πέντε χρόνια; Σε δέκα χρόνια; Σε είκοσι χρόνια; Κανείς δε γνωρίζει. Ο Ιησούς ο ίδιος δήλωσε: «Περί δε της ημέρας εκείνης και της ώρας ουδείς γινώσκει, ουδέ οι άγγελοι των ουρανών, ειμή ο Πατήρ μου μόνος.» (Ματθ. κδ' 36).

Προς το τέλος της επίγεια διακονίας Του ο Χριστός είπε την παραβολή των δέκα παρθένων για να απεικονίσει την εμπειρία της εκκλησίας στις έσχατες ημέρες. Οι δύο τάξεις των παρθένων αντιπροσωπεύουν τα δύο είδη των πιστών που ομολογούν ότι περιμένουν τον Κύριό τους. Ονομάζονται παρθένοι επειδή διατείνονται ότι έχουν αγνή πίστη. Τα λυχνάρια τους αντιπροσωπεύουν το λόγο του Θεού, και το λάδι συμβολίζει το Άγιο Πνεύμα.

Επιφανειακά, αυτές οι δύο ομάδες φαίνεται να μοιάζουν. Και οι δύο ομάδες πηγαίνουν προς συνάντηση του Νυμφίου. Και οι δύο ομάδες έχουν λάδι στα λυχνάρια τους, και όλη η διαγωγή τους δε φαίνεται να διαφέρει. Και οι δύο ομάδες άκουσαν το μήνυμα της επικείμενης έλευσης του Χριστού και περιμένουν. Αλλά παρουσιάζεται μια φαινομενική αναβολή και η πίστη τους δοκιμάζεται.

24. Η δευτέρα παρουσία του Χριστού

Ξαφνικά, τα μεσάνυχτα - στην πιο σκοτεινή ώρα της ανθρώπινης ιστορίας, ακούουν την κραυγή: «Ιδού, ο Νυμφίος έρχεται, εξέλθετε εις απάντησιν αυτού!» (Ματθ. κε'6). Τώρα η διαφορά μεταξύ των δύο ομάδων γίνεται φανερή. Μερικές δεν είναι έτοιμες να υποδεχθούν το Νυμφίο. Οι μωρές παρθένες δεν ήταν υποκρίτριες. Σέβονταν την αλήθεια και το Λόγο του Θεού. Αλλά έλειπε σε αυτές το λάδι - δεν είχαν σφραγισθεί με το Άγιο Πνεύμα. (Αποκ. ζ'1-3). Ήσαν ευχαριστημένες με επιφανειακά έργα και δεν έπεσαν επάνω στον Ιησού Χριστό, το Βράχο. Είχαν μορφή ευσέβειας, αλλά ήταν απεκδυμένες από τη δύναμη του Θεού.

Όταν ο Νυμφίος έρχεται, μόνο εκείνες που είναι έτοιμες πηγαίνουν μαζί Του στην τελετή του γάμου, και η θύρα κλείνει. Τελικά, οι μωρές παρθένες, αυτές που πήγαν να αγοράσουν λάδι, επιστρέφουν και φωνάζουν: «Κύριε, Κύριε, άνοιξον εις ημάς.» Αλλά ο Νυμφίος απαντάει: «Δεν σας γνωρίζω.» (Ματθ. κε'11,12).

Τι θλιβερό είναι όταν ο Χριστός επιστρέψει στη γη αυτή να πει αυτά τα λόγια σε κάποιους τους οποίους αγαπούσε! Ήδη έχει ειδοποιήσει: «Πολλοί θέλουσιν ειπεί προς εμέ εν εκείνη τη ημέρα, Κύριε, Κύριε, δεν προεφητεύσαμεν εν τω ονόματι σου, και εν τω ονόματί σου εξεβάλομεν δαιμόνια, και εν τω ονόματί σου εκάμομεν θαύματα πολλά; Και τότε θέλω ομολογήσει προς αυτούς, Ότι ποτέ δεν σας εγνώρισα. Φεύγετε απ'εμού οι εργαζόμενοι την ανομίαν.» (Ματθ. ζ'22,23).

Πριν από τον κατακλυσμό ο Θεός έστειλε το Νώε να ενημερώσει τους προκατακλυσμαίους για την επερχόμενη καταστροφή. Κατά τον ίδιο τρόπο, ο Θεός στέλνει την τριπλή αγγελία να ειδοποιήσει τον κόσμο να ετοιμασθεί για την επιστροφή του Χριστού. (Αποκ. ιδ'6-16).

Όσοι δέχονται το θείο μήνυμα ελέους, θα χαίρονται με την προοπτική της Δευτέρας Παρουσίας. Σε αυτούς ανήκει η βεβαιότητα: «Μακάριοι οι κεκλημένοι εις το δείπνον του γάμου του Αρνίου.» (Αποκ. ιθ'9). Πράγματι, «θέλει φανή εκ

24. Η δευτέρα παρουσία του Χριστού

δευτέρου χωρίς αμαρτίας εις τους προσμένοντας αυτόν διά σωτηρίαν.» (Εβρ. θ'28).

Η επιστροφή του Λυτρωτή οδηγεί στην ένδοξη αποκορύφωση της ιστορίας του λαού του Θεού. Είναι η στιγμή της απελευθέρωσής τους, και με χαρά και λατρεία θα αναφωνήσουν: «Ίδού, ούτος είναι ο Θεός ημών. Περιεμείναμεν αυτόν και θέλει σώσει ημάς. Ούτος είναι ο Κύριος, περιεμείναμεν αυτόν. Θέλομεν χαρή και ευφρανθή εν τη σωτηρία αυτού.» (Ησ. κε'9).

Βιβλιογραφία και Σχόλια

1. Froom, *Prophetic Faith of Our Fathers*, 1ος τόμος, σελ. 456, 894, 2ος τόμος 528, 784, 3ος τόμος 252, 744, 4ος τόμος σελ. 396, 846, δείτε επίσης κεφάλαιο 23.

2. G. I. Eiby, *Earthquakes* (New York: Van Nostrand Reinholdt Co., 1980), σελ. 164.

3. Δείτε Charles Lyell, *Principles of Geology* (Philadelphia, PA: James Kay, Jun & Brother, 1837), 1ος τόμος, σελ. 416-419. «Lisbon», *Encyclopedia America*, έκδοση Francis Lieber (Philadelphia PA: Caray and Lea,

24. Η δευτέρα παρουσία του Χριστού

1831), σελ. 10. W. H. Hobbs, *Earthquakes*, (New York: D. Appleton and Co., 1907), σελ. 143. Thomas Hunter, *An Historical Account of Earthquakes Extracted from the Most Authentic Historians* (Liverpool: R. Wilianson, 1765), σελ. 54-90. White, *Η Τελική Παγκόσμια Σύρραξη*, σελ. 362,363. Οι πρώτες πληροφορίες ανέφεραν 100.000 νεκρούς. Οι σύγχρονες Εγκυκλοπαίδειες υπολογίζουν τους νεκρούς σε 60.000.

4. Δείτε John Biddolf, *A Poem on the Earthquake at Lisbon* (London: W. Owen, 1755), σελ. 9, quoted in *Source Book*, σελ. 358. Froom, *Prophetic Faith of Our Fathers*, 2ος τόμος, σελ. 674-677. Στις 6 Φεβρουαρίου το 1756, η Αγγλικανική Εκκλησία οργάνωσε μια ημέρα νηστείας και ταπείνωσης σε μνημη του σεισμού. (Αυτόθι). Δείτε επίσης T. D. Kendrick, *The Lisbon Earthquake* (London: Methuen & Co. Ltd., 1955), σελ. 72-164.

5. White, *Η Τελική Παγκόσμια Σύρραξη*, σελ. 364,365.

6. Timothy Dwight, quoted in *Connecticut Historical Connection*, compl. John W. Barber, 2η έκδοση (New Haven, CT: Durrie & Peck and J. W. Barber, 1836), σελ. 403. Cited in *Source Book*, σελ. 316.

7. Samuel Williams, «An account of a Very Uncommon Darkness in the State of New England, 19 Μαΐου 1780», in *Memoirs of the American Academy of Arts and Sciences: to the End of the Year 1783*, (Boston MA: Adams and Nourse 1785), 1ος τόμος, σελ. 234,235. *Source Book*, σελ. 315.

8. Letter of Samuel Tenny, Exeter, [NH], Δεκέμβριος 1785, in *Collection of the Massachussetts Historical Society for the Year 1792* (Boston, MA: Belknap and Hall, 1792), 1ος τόμος, σελ. 97.

9. Peter M. Milman, «The Falling of the Stars» *The Telescope*, 7 (Μάιος-Ιούνιος 1940, σελ. 60). Δείτε επίσης Froom, *Prophetic Faith of Our Fathers*, 4ος τόμος, σελ. 295.

24. Η δευτέρα παρουσία του Χριστού

10. Denison Olmsted, *Letters on Astronomy*, 1840 έκδοση, σελ. 348,349, in *Source Book*, σελ. 410, 411.

11. Froom, *Prophetic Faith of Our Fathers*, τόμος 4, σελ. 297-300. White, *Η Τελική Παγκόσμια Σύρραξη*, σελ. 397-399.

12. Φαινόμενα που παρατηρήθηκαν στο Μισσούρι, αναφέρθηκαν στην εφημερίδα *Salt River, 20-11-1780*, as quoted in *American Journal of Science and Arts*, έκδοση Benjamin Silliman, 25 (1834), σελ. 382.

13. Δείτε Froom, *Prophetic Faith of Our Fathers*, 4ος τόμος, Damsteegt, *Foundations of the SDA Message and Mission*.

14. Βιβλική Εταιρεία. Ε. Μπενάκη 50, Αθήνα. Από το φυλλάδιο έκκλησης για ενίσχυση εξάπλωση της Αγίας Γραφής, 5 Νοεμβρίου 2000.

15. «Abroad, Too, Fear Grips the Cities», *News & World Report* 23-02-1981, σελ. 65.

16. David Singer and Melvin Small, *The Wages of War: 1816-1865. A Statistical Handbook* (New York NY: John Wiley & Sons, 1972), σελ. 66,67.

17. Margaret Thatcher as quoted in Ernest W. Lefever and Stephen Hung, *The Apocalypse Premise* (Washington DC: Ethics and Public Policy Center, 1982), σελ. 394.

18. Δείτε Paul Recer, «Is Mother Nature Going Berserk?» *U.S. News & World Report*, 22-02-1982, σελ. 66.

19. Ένα ειδικό συμπλήρωμα της έκδοσης *Development Forum* των Ηνωμένων Εθνών με τον τίτλο «Facts on Food», (Νοεμβριος 1974) έλεγε ότι ο μισός πληθυσμός του κόσμου, δύο δισεκατομμύρια υποσιτίζεται. Cited in Ronald J. Sider, *Rich Christians in Age of Hunger* (New York, NY: Paulist Press, 1977), σελ. 228, αρ. 4, σελ. 16.